

163

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 21 marca 1951 r.

w sprawie kursów szkoleniowych i egzaminów pielęgniarzkich.

Na podstawie art. 5 i 7 Dekretu z dnia 21 września 1950 r. o przejściowym trybie nabywania uprawnień pielęgniarzki (pielęgniarka) (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 410) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 21 września 1950 r. o przejściowym trybie nabywania uprawnień pielęgniarzki (pielęgniarka) (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 410).

§ 2. Trzymiesięczny kurs szkoleniowy (art. 2 ust. 1 pkt 6 lit. a) i d) obejmuje teoretyczne i praktyczne przygotowanie w zakresie przedmiotów wymienionych w programie, stanowiącym załącznik Nr 1 bądź Nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Program egzaminu na pielęgniarkę (pielęgniarka) obejmuje przedmioty wymienione w załączniku Nr 3 bądź Nr 4 do rozporządzenia.

§ 4. W skład komisji kwalifikacyjnej (art. 3 ust. 1) wchodzi:

- 1) przedstawiciel wydziału zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej jako przewodniczący oraz jako członek;
- 2) kierownik oddziału zawodów leczniczych w wydziale zdrowia tego prezydium,
- 3) przedstawiciel komisji zdrowia wojewódzkiej rady narodowej,
- 4) kierownik kursu szkoleniowego oraz
- 5) przedstawiciel Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

§ 5. 1. W skład komisji egzaminacyjnej (art. 4) wchodzi:

- 1) lekarz powołany przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej — jako przewodniczący oraz jako członek;
- 2) przedstawiciel wydziału zdrowia i dyrektor jednej ze szkół pielęgniarstwa, powołani przez to prezydium,
- 3) pielęgniarka, wyznaczona przez Związek Zawodowy Pracowników Służby Zdrowia.

2. Zastępców przewodniczącego i członków komisji powołuje się w trybie określonym w ust. 1.

§ 6. Kandydaci odpowiadający warunkom określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1—5 i 6 lit. b) bądź c) wnoszą podania o dopuszczenie do egzaminu do prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwej ze względu na ich miejsce zamieszkania, kandydaci zaś odpowiadający warunkom określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1—5 i 6 lit. a) bądź d), a także kandydaci, o których mowa w art. 2 ust. 2, składają podania do komisji kwalifikacyjnej właściwej ze względu na ich miejsce zamieszkania.

§ 7. Do podania kandydat powinien dołączyć:

- 1) życiorys wraz z oświadczeniem zawierającym życzenia kandydata co do rodzaju zakładu (oddziału), w którym pragnąłby pracować,
- 2) dowód posiadania obywatelstwa polskiego,
- 3) dowód stwierdzający poziom posiadanego wykształcenia ogólnego,
- 4) świadectwo urodzenia,
- 5) świadectwo niekaralności,
- 6) urzędowe świadectwo o stanie zdrowia,
- 7) dwie fotografie z poświadczeniem tożsamości,
- 8) dowody stwierdzające okoliczności wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 6.

§ 8. Terminy składania podań w każdym roku ustala prezydium wojewódzkiej rady narodowej, podając je do publicznej wiadomości.

§ 9. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz komisja kwalifikacyjna mogą żądać od kandydatów uwierzytelnienia podpisów na dokumentach prywatnych w sposób przez siebie ustalony, a także dodatkowych dokumentów i wyjaśnień.

§ 10. 1. Komisja kwalifikacyjna kieruje kandydatów na rodzaj kursu (załącznik Nr 1 bądź Nr 2), biorąc pod uwagę życzenia kandydata co do rodzaju pracy (§ 7 pkt 1), a także posiadane przez niego kwalifikacje.

2. W przypadku niemożności uwzględnienia życzenia kandydata komisja może go skierować na inny rodzaj kursu jedynie za jego zgodą.

§ 11. Komisja kwalifikacyjna powinna zakończyć swoje prace przynajmniej na 3 tygodnie przed terminem rozpoczęcia kursu szkoleniowego.

§ 12. O miejscu i terminie kursu szkoleniowego zawiadamia kandydatów prezydium wojewódzkiej rady narodowej przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem rozpoczęcia kursu.

§ 13. 1. Kandydaci dopuszczeni na kurs szkoleniowy obowiązani są brać udział we wszystkich zajęciach teoretycznych i praktycznych, przewidzianych w programie kursu.

2. Kurs nie może być zaliczony kandydatowi w przypadku niebrania udziału w zajęciach przewidzianych w programie przez czas dłuższy ponad 10 dni.

3. W przypadkach uzasadnionych kierownik może zaliczyć kurs pod warunkiem złożenia odpowiednich kolokwiiów bądź uzupełnienia w oznaczonym terminie brakujących zajęć praktycznych.

4. W razie nieusprawiedliwionego opuszczenia przez kandydata więcej niż 20 godzin zajęć teoretycznych lub więcej niż 7 dni zajęć praktycznych kierownik może skreślić kandydata z kursu.

§ 14. 1. Zakwalifikowani do egzaminów kandydaci, którzy odbyli kurs według programu określonego w załączniku Nr 1; składają egzamin z przedmiotów określonych w załączniku Nr 3, kandydaci, którzy odbyli kurs według programu określonego w załączniku Nr 2 — z przedmiotów określonych w załączniku Nr 4.

2. Kandydaci odpowiadający warunkom, określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1—5 i 6 lit. b) i c) oraz w art. 2 ust. 2, składają egzamin z przedmiotów określonych w decyzji Ministra Zdrowia bądź prezydium wojewódzkiej rady narodowej o dopuszczeniu do egzaminów.

3. Przy wydawaniu decyzji prezydium wojewódzkiej rady narodowej uwzględnia odpowiednio przepis § 10 ust. 1.

§ 15. 1. O miejscu i terminie egzaminów komisja egzaminacyjna zawiadamia kandydatów na piśmie nie później niż na dwa tygodnie przed ich rozpoczęciem.

2. Egzamin dla kandydatów, którzy odbyli kurs szkoleniowy, nie może być wyznaczony wcześniej niż po upływie trzech tygodni, a nie później niż po upływie sześciu tygodni od ukończenia kursu.

§ 16. 1. Komisja egzaminacyjna przeprowadza egzaminy w pełnym składzie.

2. Do współudziału przy przeprowadzaniu egzaminów komisja może powoływać egzaminatorów spoza swego grona.

3. Uchwały komisji zapadają większością głosów. Egzaminatorzy powołani przez komisję nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 17. 1. Ustala się oceny wyników egzaminów: bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny.

2. Egzamin należy uważać za złożony, jeżeli kandydat wykazał wiadomości potrzebne do wykonywania zawodu pielęgniarstwa (pielęgniarki) z oceną co najmniej dostateczną.

3. W razie niezłożenia egzaminu (ocena niedostateczna) komisja egzaminacyjna może dopuścić kandydata do powtórnego przystąpienia do egzaminu, który powinien się odbyć nie wcześniej niż przed upływem 6 miesięcy, a nie później niż po upływie 12 miesięcy od daty przystąpienia do egzaminu po raz pierwszy.

4. Komisja egzaminacyjna ustala, czy powtórný egzamin ma być złożony z wszystkich przedmiotów przewidzianych w programie, czy też tylko z niektórych.

§ 18. Osobom, które złożyły egzaminy, komisja egzaminacyjna wydaje zaświadczenia według wzoru ustalonego przez Ministra Zdrowia.

§ 19. Cudzoziemcy, odpowiadający warunkom art. 2, mogą być dopuszczeni do kursu szkoleniowego bądź do egzaminu na podstawie decyzji Ministra Zdrowia. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają tu odpowiednie zastosowanie.

§ 20. Wydatki związane z przeprowadzeniem kursów szkoleniowych oraz egzaminów pokrywane są z budżetu Państwa (budżet centralny) z części dotychczas Ministerstwa Zdrowia.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1951 r.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

Załącznik Nr 1 do rozporządzenia
Ministra Zdrowia z dnia 21 marca
1951 r. (poz. 163).

PROGRAM I TRZYMIESIĘCZNEGO KURSU PIELEŃNIARSKIEGO

Okres pierwszy trwający 7 tygodni.

1. Anatomia i fizjologia	25 godz.
2. Higiena	27 "
3. Patologia ogólna	10 "
4. Przedmioty kliniczne	60 "
a) chirurgia	— 15
b) choroby wewnętrzne	— 15
c) choroby zakaźne i bakteriologia	— 20
d) położnictwo i ginekologia	— 10
5. Choroby dziecięce (z chorobami zakaźnymi wieku dziecięcego)	25 "
6. Pielęgnowanie chorych i ćwiczenia praktyczne	100 "
7. Bandażowanie łączn'e z ćwiczeniami	15 "
8. Pielęgniarstwo w otwartej pomocy lekarskiej	15 "
9. Zasady żywienia	10 "
10. Nauka o Polsce Współczesnej	35 "
Razem: 322 godz.	

Okres drugi trwający 6 tygodni.

1. Choroby oczu	5 godz.
2. Choroby uszu, gardła i nosa	6 "
3. Choroby skórno-weneryczne	10 "

4. Pomoc w nagłych wypadkach	10 godz.
5. Organizacja służby zdrowia, związki zawodowe pracowników służby zdrowia, ustawodawstwo sanitarne	15 "
6. Nauka o Polsce Współczesnej	25 "
7. Podstawowe wiadomości o lekach	10 "
8. Tematy wojskowe	27 "
Razem: 108 godz.	

W okresie drugim uczestnicy kursu obok wykładów przechodzą praktykę trwającą 6 godzin dziennie. Praktyka przewidziana jest na oddziałach szpitalnych, szkoleniowych oraz w ośrodkach zdrowia.

Praktyka na oddziałach szpitalnych trwa zasadniczo cztery tygodnie, jednakże uczestnicy kursu, którzy wykazują się dobrymi wynikami, a nie pracowali w ośrodku zdrowia, mogą być przesunięci do ośrodka po dwóch tygodniach praktyki. Praktyka na oddziałach szpitalnych szkoleniowych prowadzona jest w czasie rannych dyżurów pod kierunkiem instruktorki pielęgniarstwa dyplomowanej (oddziały: chirurgiczny, wewnętrzny, położnictwa). Praktyka na jednym oddziale szkoleniowym trwa dwa tygodnie.

Załącznik Nr 2 do rozporządzenia
Ministra Zdrowia z dnia 21 marca
1951 r. (poz. 163).

PROGRAM II TRZYMIESIĘCZNEGO KURSU PIELEŃNIARSKIEGO

Okres pierwszy trwający 7 tygodni.

1. Anatomia i fizjologia z uwzględnieniem układu nerwowego	25 godz.
--	----------

2. Patologia	10 godz.
3. Przedmioty kliniczne w związku z psychiatrią	43 "

w tym:			
a) choroby zakaźne z bakteriologią	— 15		
b) choroby wewnętrzne	— 10		
c) chirurgia i aseptyka	— 10		
d) położnictwo i ginekologia	— 8		
4. Choroby dziecięce	10 godz.		
5. Psychiatria i choroby nerwowe, psychiatria dziecięca, alkoholizm, narkomania	45 „		
6. Choroby skórno-weneryczne	8 „		
7. Higiena	6 „		
8. Zasady pielęgniarstwa somatycznego z ćwiczeniami	68 „		
9. Zasady pielęgniarstwa psychiatrycznego z ćwiczeniami	67 „		
10. Nauka o Polsce Współczesnej	30 „		
11. Bandażowanie	10 „		
12. Zasady żywienia	10 „		
	Razem: 332 godz.		
Okres drugi trwający 6 tygodni.			
1. Higiena	25 godz.		
2. Pielęgniarstwo w otwartej pomocy lekarskiej	10 „		
			Razem: 144 godz.

3. Psychiatria sądowa	5 godz.
4. Pomoc w nagłych wypadkach z ćwiczeniami	10 „
5. Opieka otwarta nad chorymi psychicznie i profilaktyka psychiatryczna	20 „
6. Choroby oczu	4 „
7. Choroby uszu	4 „
8. Organizacja służby zdrowia, związki zawodowe pracowników służby zdrowia, ustawodawstwo sanitarne	8 „
9. Nauka o Polsce Współczesnej	30 „
10. Tematy wojskowe	28 „

W okresie drugim uczestnicy kursu obok wykładów przechodzą praktykę trwającą 6 godzin dziennie. Praktyka przewidziana jest na oddziale szpitalnym psychiatrycznym, jednakże uczestnicy powinni być w miarę możliwości w okresie praktyki (6 tygodni) skierowani na czas 2 tygodni do ośrodka zdrowia.

Załącznik Nr 3 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 marca 1951 r. (poz. 163).

I PROGRAM EGZAMINU TEORETYCZNEGO I PRAKTYCZNEGO

Egzamin teoretyczny jest piśmienny i ustny.

Egzamin piśmienny polega na opracowaniu trzech tematów podanych przez komisję.

Tematy powinny obejmować wiadomości z działu pielęgnowania chorych, higieny osobistej, ogólnej oraz społecznej.

Egzamin ustny obejmuje wiadomości z następujących przedmiotów:

anatomii, fizjologii, higieny osobistej, otoczenia i społecznej, chorób wewnętrznych i zakaźnych, chirurgii, położnictwa, chorób dzieci oraz pielęgniarstwa szpitalnego i w otwartej pomocy lekarskiej, a ponadto wiadomości o Polsce Współczesnej.

Egzamin praktyczny polega na wykonaniu zabiegów pielęgniarstwa, przy czym każdy słuchacz przerabia jeden zabieg aseptyczny i jeden zabieg przy łóżku chorego.

Załącznik Nr 4 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 marca 1951 r. (poz. 163).

II PROGRAM EGZAMINU TEORETYCZNEGO I PRAKTYCZNEGO

Egzamin teoretyczny jest piśmienny i ustny.

Przedmiotem egzaminu piśmiennego jest szczegółowe sprawozdanie z całodziennego opieki i obserwacji nad przydzielonym chorym — z uwzględnieniem danych o początku i przebiegu choroby.

Egzamin ustny obejmuje wiadomości z następujących przedmiotów:

anatomii, fizjologii, psychiatrii, chorób nerwowych, chorób somatycznych i ich związku z psychiatrią, higieny oraz pielęgniarstwa ogólnego, specjalistycznego i w otwartej pomocy lekarskiej, a ponadto wiadomości o Polsce Współczesnej.

Egzamin praktyczny polega na wykonaniu zabiegów pielęgniarstwa.